

[Erling Dinsen.]

udvikling for at sikre arbejderne rundt omkring på arbejdspladserne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om fuld anvendelse af midlerne i Statens Uddannelsesstøtte [af Freddy Madsen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXXIV) findes i tillæg A. sp. 1999, fremsættelsen i tidenden sp. 3011).

Forslaget sættes til forhandling.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

I det forslag til folketingsbeslutning, som kommunisterne har fremsat, synes man ganske at have overset, at den omtalte reserve på 90 mill. kr. er opsparet igennem flere år. Der er altså på ingen måde tale om et beløb, som er sparet op i indeværende år.

Endvidere er det forkert, når det i fremsættelsestalen er anført, at de uddannelsessøgende ikke har fået deres støtte reguleret i en meget lang periode. Sagen er jo netop den, at uddannelsesstøtten har en endog meget gunstig lovhjemlet pristalsregulering.

Pristalsreguleringen af støtten foregår én gang årlig pr. 1. oktober, mens f. eks. offentligt ansatte funktionærer, folkepensionister m. v. får regulering to gange årligt, nemlig foruden den 1. oktober tillige den 1. april. Imidlertid sker reguleringen af støttemidlerne efter reguleringspristallet pr. 1. oktober i støtteåret, mens reguleringen for funktionærer, folkepensionister m. v. pr. 1. oktober og pr. 1. april sker på grundlag af regu-

leringspristallet henholdsvis den 1. juli og den 1. januar.

En sammenligning mellem de to systemer viser, at uddannelsesstøttens pristalsregulering gennemsnitlig har mindre afstand imellem reguleringspristallet og forbrugstidspunktet end det andet system. Statens Uddannelsesstøtte skønner, at støttemodtagerne med de støtteregler, som gælder for støtteåret 1973-74, og som er fastsat i marts måned 1973 på grundlag af et skøn over det forventede pristal i oktober 1973, vil bruge 96,4 pct. af bevillingsbeløbet.

På denne baggrund finder jeg ikke, at de uddannelsessøgende har noget berettiget krav på en ekstra udlodning i indeværende støtteår og heller ikke i det næste støtteår, hvor de netop i modsætning til mange andre befolkningsgrupper ikke vil få deres indtægter fra staten beskåret, men tværtimod opnå fuld kompensation for alle indtrufne prisstigninger.

Jeg kan derfor ikke tilslutte mig det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Helle Degn (S):

Ja, man må spørge sig selv først og fremmest: hvor kommer de 90 mill. kr. fra, som alle taler om? Der fastsættes hvert år et vist beløb til uddannelsesstøtte på finansloven. Bruges dette beløb ikke op, inden finansåret er slut, overføres de ubrugte midler til en konto for uforbrugte midler. Disse ubrugte midler andrager altså pr. 1. august 1973 ca. 92 mill. kr. takket være en forsigtig administration, altså af folketingets bevilgede beløb til uddannelsesstøtte opsamlet over en 4-årig periode fra 1970-1974.

På baggrund af den helt ekstraordinære situation, som vi befinder os i med hensyn til prisstigninger, der har taget et omfang, som ingen har kunnet forudse for blot et halvt år siden, mener vi fra socialdemokratiets side, det må være rimeligt, at disse resterende midler kommer til udbetaling.

Man kan spørge sig selv, om de studerende ikke har fået dyrtidsreguleret deres støtte som alle andre af landets lønmodtagere. Dertil må svaret være nej. Vi har her i dette høje ting bevilget pensionisterne ekstrakompensationer bl. a. på grund af oliekrisen, og alle her ved, at en stigning i leveomkostningerne, som vi må leve under, omsætter sig nu jævnlige i fornyede dyrtidsportio-